

Ze seminární korespondence

K novele zákona o vysokých školách

Vladimír Šlapeta

[*Prof. Ing. arch. Vladimír Šlapeta, DrSc., vedoucí Ústavu teorie Fakulty architektury VUT v Brně, píše:*]

Ve věci vš zákona jsem velice pesimistický – rektori a děkani, kteří jsou voleni senáty, komponovanými dnešním způsobem (studenti mají 33–50 procent hlasů garantováno zákonem, zatímco profesori ani jediný hlas: často pak volí děkana nebo rektora sbor, v němž není ani jediný profesor toto ve světě nikde nechápou), nemají vůli po změně, jsou rukojmími svých senátů.

Školy a zvláště vysoké školy nejsou jen demokratickými strukturami, ale také strukturami hierarchickými. Jinak se smysl pedagogického procesu vytrácí. Proto ve všech kulturních zemích mají řádní profesori nejméně 50 procent hlasů v senátech, zatímco druhá polovina je sestavena ze zástupců dalších pedagogů, studentů a zaměstnanců.

Výsledkem dnešního stavu u nás je, že student bakalářského studia, který je zvolen do senátu, má na fakultě větší vliv než profesori, což se projevuje zejména na uměleckých školách, které oplývají značným "revolučním" nábojem.

Pokud se toto zásadní pravidlo nezmění, bude zvýšení mezinárodní úrovně našich univerzit velice problematické.

Na přečtený dopisu prof. Šlapety reagoval prof. Pátý kritickou poznámkou do vlastních řad:

Libor Pátý:

Plně souhlasím s vyslovenou kritikou akademické samosprávy a s vývojem role senátu, v němž se uplatní svou početností tak významně studenti. Je přirozené, že studenti svého dominantního postavení využívají a nechtějí se jej vzdát. Je však nedobré, že po dlouhá léta profesori nehledali způsob, jak zvýšit svůj vliv na rozhodování senátu, zejména při volbách rektora a děkana. Přiznejme si, že v tomto smyslu jsme jako profesori selhali.